

శ్రేణవ భావం

సాయంత్రం నీరెండలో వింతగా మెరుస్తూ, వీచే చిరు గాలికి మెల్లగా తలలాడిస్తున్న బంగాళాబంతి మొక్కల వైపు పారవశ్యంగా చూస్తూ, ఆస్వాయంగా నీళ్ళుపోస్తున్న ఆరేళ్ళ శైలాషికళ్ళు ఆనందంతో విస్ఫారితమయ్యాయి.

“అమ్మా మన పాట్టి బంతిమొక్క కూడా మొగ్గే సింది” అంటూ పరిగెత్తుకెళ్ళి చెప్పింది వాళ్ళమ్మకు. ఆ పిల్ల పెంచే అయిదు మొక్కల్లో పాట్టిది ఆలస్యంగా తొలి సారి మొగ్గ తొడిగింది. అదీ ఆనందానికి కారణం.

“అలాగా! సరే కాన్వెంట్ డ్రస్ తీసి స్నానానికి రా. తమ్ముడి కూడా రమ్మను.”

అనేం వినిపించుకోకుండా వెళ్ళి ఆ మొక్కలనే తనివితీరా చూస్తూ కూర్చుంది. మొక్కలంటే ప్రాణం శైలాషికీ.

“తమ్ముడు వచ్చాడు. మళ్ళు స్నానానికి రా” అంటూ తొట్టివైపు తీసుకెళ్ళింది వాళ్ళమ్మ.

“అయితే నాకే ముందు స్నానం చేయించాలి” అంటూ అయిష్టంగా వెళ్ళింది. త్వరగా వచ్చి మొక్కలను చూస్తూ ఆడుకోవాలని ఆ పిల్ల అభిలాష.

“అగు! తమ్ముడు ముందు వచ్చాడుగా-వాడికి పోసె య్యనీ.”

“ఉహూ! నాకే ముందు పాయ్యాలి” అంది గట్టిగా: ఇంతలో నాకే ముందంటూ తమ్ముడూ మారం చేయ సాగాడు.

వాళ్ళమ్మ తమ్ముడికే ముందు పోసింది. దాంతో సాన్నం చెయ్యనంటూ మూతి ముడుచుకుని ప్రక్కకు వెళ్ళింది.

“నాకింకా పనులున్నాయి. త్వరగా వస్తావా రావా” విసుగ్గా అంది వాళ్ళమ్మ. తమ్ముడు గర్వంగా అక్క వైపు చూసి ఎవలు చుట్టుకుని వెళ్ళిపోయాడు. దాంతో ఉక్రోశంగా “ఏం? వాడికెందుకు ముందు పాయ్యాలి? నేనంటే నీకసలిష్టముండదు” అంది కోపంగా. వాళ్ళమ్మ చెయ్యి పట్టుకుని లాక్కొచ్చి స్నానం చేయించింది.

శైలాషి మనసునిండా దిగులునిండింది. అలిగి తర్వాత పాలూ, బిస్కెట్లు తినలేదు. తమ్ముడు తింటూ వెక్కిరిస్తూంటే తోసింది. వాడు వెనక్కి పడి ఏడుస్తూంటే వాళ్ళమ్మ వచ్చి శైలాని కసిరి రెండంటించింది.

నీళ్ళు చిప్పల్లిన కళ్ళతో అక్కడ్నుంచి వేగంగా లేచి వెళ్ళింది శైలా. గేటులో ఆఫీసు నుంచి వస్తున్న వాళ్ళను చూసి ఎదురెళ్ళి చుట్టేసుకుని బావురుమంది.

“అయ్యో! ఏమయిందమ్మా” అంటూ ఎత్తుకు న్నాడు వాన్న.

అమ్మ కొట్టింది ముందు చెప్పాలా, పాట్టి బంతి కూడా పూసిందని చెప్పాలా అని మనసులోనే తర్కించు కుంది కాసేపు. “మరే అమ్మ...అమ్మ...ఊహా... మన పాట్టి బంతి కూడా మొగ్గేసింది” అంది.

“మరేడుస్తావెందుకూ?”

“అమ్మ కొట్టింది. అమ్మకు తమ్ముడంటేనే ఇష్టం. నేనంటే అసలిష్టముండదు” అంది వెక్కుతూ.

“అయ్యో! అమ్మను నేను తిద్దా కానీ ఏడుపాపేసి ఇక్కడాడుకో” అని మొక్కలదగ్గర దింపి లోనికెళ్ళాడు. తర్వాత సాయంత్రమంతా వాళ్ళమ్మతో మాట్లాడ కుండా వాన్నతోనే కబుర్లు చెప్పింది. చీకట్లు కమ్మాయి.

“శైలా భోజనానికి రామ్మా” అంటూ వాళ్ళమ్మ వస్తే “నేను రాను, నాకేం వద్దు, అన్నీ తమ్ముడికే పెట్టు” అంది.

శైశవంలో మొలకెత్తే భావాలు మనసులో బలంగా ముద్రవేస్తాయి.

“తప్పమ్మా, అలా అనకూడదు. అమ్మకు ఎవ రంటేను ఎక్కువిష్టం లేదు. ఇద్దరూ సమానమే” అన్నాడు వాళ్ళ వాన్న.

“ఏం కాదు తమ్ముడంటేనే ఎక్కువిష్టం.”

“సరే శైలా! నీకు నీ బంతి మొక్కలయిందింటే ఏదంటే ఎక్కువిష్టం” అడిగాడాయన.

బంతి మొక్కల ప్రసక్తి వచ్చేసరికి ప్రసన్నంగా మారి “ఊ...నా కన్నీ ఇష్టమే” అంది.

“ఏం? పాట్టి బంతి పూయలేదనీ మిగతావి ముందే పూసాయనీ తేడా లేదా.”

“ఊహూ... ఇదెప్పుడు పూస్తుందా అని దీనిపై ఇష్టం. అవి పూసేసాయని అనంటే ఇష్టం” అంది వింతగా కళ్ళు తిప్పతూ.

“మళ్ళు అమ్మలా చూసుకుంటున్న నీ మొక్కలన్నీ నీ కెలా సమానమో అమ్మకు అలా మీ ఇద్దరూ సమా నమే. అలా అనుకోవడం తప్పమ్మా. వెళ్ళి అన్నం తిను” అని మృదువుగా చెప్పాడు.

ఆ చిన్న మనసుకు అర్థమయినట్టు కళ్ళలో ఏదో మెరుపు. మౌనంగా లేచి వెళ్ళి అమ్మ పెట్టిన ముద్దను అందుకుంది.

—వెల్లంకి అనూప్రసాద్

సుభాషితాలు

కోసం చాలా ఇరీదైన విలాస వస్తువు. డబ్బు ఉన్నవాళ్ళే దాని కోసం ఇర్చు పెట్టగలరు.

- జార్జి విలియమ్ క్యూరిటిన్

రాజకీయ నాయకుడు గాలికోడి లాంటివాడు. గాలి ఎటు వీస్తోందో బాగా తెలుసుకోగలడు.

* * *

నీ సమస్య పరిష్కారానికి బుర్ర ఉపయోగించు. ఇతరుల సమస్యల పరిష్కారానికి నీ హృదయం ఉపయోగించు.

- బిజాక్ బాస్ హెవిస్ సింగర్

నిన్ను గురించి ప్రజలకి తెలియదని బాధపడకు. నిన్ను గురించి తెలుసుకోవడానికి ఏమీ లేదేమో ఆలోచించు.

- కన్పూషియన్

ఓపికలేని మనిషి నూనెలేని దీపంతో సమానం.

- మేరీ బేకర్ ఎడ్జ్

— సేకరణ: కె. రామారావు, హైదరాబాద్ - 27

మంచి అభిప్రాయాలు, ఆలోచనలు వుండగానే సరిపోదు. వాటిని తు.చ తప్పక ఆచరణలో పెట్టాలి.

- బేకన్

వేదాంతిలాగ మాట్లాడటం, వ్రాయటం మనుషులకు తేలిక. కాని తెలివిగా వ్యవహరించవలసి వచ్చి వన్నడే వారికి ఇబ్బంది.

- రివరోల్

అదృష్టం మానవుల్లో మార్పు తీసుకురాదు. వారి ఆసలు రంగులు వెలికి తెస్తుంది.

- రికోబోస్

మూర్ఖుల మంచి ప్రశంసలు పొందటం కన్నా బుద్ధిమంతులచే తిట్లు తినటం మిన్న.

- షేక్స్పియర్

ఎదుటివారి ఆత్మగౌరవాన్ని, ఆత్మాభిమానాన్ని కించపరచనంత కాలం నీవు మంచి వాడవే!

- బ్రూరే

రాజకీయ నీచుడికి కులతత్వమే మొదటి తరుణోపాయం.

- జేమ్స్ బాస్ వెల్

—సేకరణ: పి.శాంతి, విజయవాడ